Р Е Ш Е Н И Е
№ 46113

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 26 състав,** в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **13120** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 191 вр. чл. 192, ал. 3 и ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з – 347 от 25 юли 2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на А. В. П. от [населено място], специалист I степен в сектор „Физико – химия“ към 02 отдел „Физикохимични и биологични изследвания“ при НИК – МВР и М. Д. У. от [населено място], младши оперативен дежурен в Районно управление – С. при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – Б., депозирана чрез пълномощника им – адв. В. П. срещу т.2.1. на Заповед № 8121з – 1439 от 26.11.2025 г. издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9, чл. 191 и чл. 192, ал. 3 от ЗМВР вр. чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з – 347 от 25.07.2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерство на вътрешните работи.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорената част от заповедта на министъра на вътрешните работи. Твърди се фактическа необоснованост и противоречие с материално правни разпоредби при разграничаване на служителите с наложени исциплинарни наказания, за които е прието, че следва да бъдат наградени. Сочат се допуснати нарушения на основните принципи по чл. 4, ал. 2, чл. 6, ал. 2 и чл. 7, ал. 2 от АПК. Застъпено е и становище за липса на мотиви. Поставен е акцент върху дължимата проверка за законосъобразност при упражняване на дискреционната власт от административния орган. От съда се иска да обяви за нищожна оспорената част на Заповедта на министъра на вътрешните работи № 8121з – 1439 от 26.11.2025 г., а при условията на алтернативност – да я

отмени като незаконосъобразна. Претендират се направените разноски.

Жалбоподателите и процесуалният им представител не участваха в проведените съдебни заседания.

Ответникът, чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Признава, че и двамата жалбоподатели не са включени в списъците, изготвени ръководителите на съответните структури по чл. 37 от ЗМВР - директорът на НИК – МВР и директорът на ОД на МВР – Б. в изпълнение на оспорената част на Заповед № 8121з - 1439 от 26.11.2025 г. Подробни съображения са изложени в писмените бележки на главен юрисконсулт Р. (л. 95 – л. 96).

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебните заседания.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните прие за установено от фактическа страна:

На 26.11.2025 г. в изпълнение на правомощията си по чл. 191 и чл. 192, ал. 3 от ЗМВР във вр. чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з – 347 от 25 юли 2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерство на вътрешните работи, за постигнати резултати и съществен принос в изпълнението на целите и приоритетите в дейността на МВР през 2025 година Министърът на вътрешните работи е издал Заповед № 8121з – 1439 (л. 34), с която е разпоредил да бъдат наградени с индивидуална парична награда в размер на 400 лева служителите на МВР, които са в служебно или трудово правоотношение към датата на издаване на заповедта. В т. 2.1. до т. 2.5 на заповедта са определени служители, които не следва да получат индивидуална парична награда.

В оспорената част на заповедта в настоящото производство - т. 2.1. са включени служители, които в периода 01.01.2025 г. – 26.11.2025 г. (датата на издаване на заповедта) имат наложени незаличени или неотменени по съдебен ред дисциплинарни наказания. Това основание е посочено като относимо за всички служители в Министерството независимо от различния им статут по чл. 142 от ЗМВР, но е използван допълнително разграничителен критерий, който отчита нормативно предвидените различия в статута на служителите - видът на наложеното дисциплинарно наказание. Така от кръга на наградените с индивидуална парична награда през 2025 г. служители на Министерство на вътрешните работи са изключени:

- държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР с наложени незаличени или неотменени по съдебен ред дисциплинарни наказания предвидени в ЗМВР – по чл. 197, ал. 1, т. 3 «порицание», т. 4 «забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години», т. 5 «предупреждение за уволнение» и т. 6 «уволнение»,
- държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР с наложени незаличени или неотменени по съдебен ред дисциплинарни наказания, предвидени в Закона за държавния служител - по чл. 90, ал. 1, т. 2 «порицание», т. 3 «отлагане на повишението в ранг с една година», т. 4 «понижение в по -долен ранг за срок от 6 месеца до една година» и т. 5 «уволнение»,
- лицата, работещи по трудово правоотношение с наложени незаличени или неотменени по съдебен ред дисциплинарни наказания, предвидени в Кодекса на труда - по чл. 188, т. 2 «предупреждение за уволнение» и т. 3 «уволнение».

Съгласно т. 4 от заповедта изпълнението ѝ е възложено на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР. Разпоредено е да се утвърдят списъци с конкретни размери на индивидуалните парични награди при стриктно съблюдаване на изключенията в т. 2. Определен е срок за представянето им в обслужващото финансово звено и за изплащане на паричните награди. Предвидено е размерите им да бъдат въведени в автоматизираната информационна система «Труд и работна заплата»,

съгласно указанията на дирекция «Планиране и управление на бюджета».
Към административната преписка е приложена Докладна записка рег. № 4576р – 6645 от 25.11.2025 г. на директора на дирекция „Планиране и управление на бюджета“ – МВР (л. 35).
Към жалбата са представени заверени копия на Заповед № 251з – 5881 от 17.10.2025 г. издадена от директора на ОД на МВР – Б. за налагане на дисциплинарно наказание «порицание» за срок от шест месеца на жалбоподателя М. Д. У. – младши автоконтрольор I степен в група ОДПКПД на сектор «Пътна полиция» към отдел «Охранителна полиция» при ОД на МВР – Б., считано от връчването й на 20.10.2025 г. (л. 12 – л. 15 и л. 37 – л. 40) и Заповед № 8121К-854 от 10.02.2025 г. издадена от министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание «порицание» за срок от шест месеца на държавен служител в Национален институт по криминалистика – МВР – жалбоподателката А. В. П. – специалист I степен в сектор «Физико химия» към 02 отдел «Физико химични и биологични изследвания» при НИК – МВР, считано от връчване на заповедта – 10.02.2025 г. (л. 12 – л. 15 и л. 46 – л. 48).
Представено е и заверено копие на Заповед рег. № 251з – 6008 от 23.10.2025 г. издадена от началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Б., с която на жалбоподателя М. Д. У. – младши автоконтрольор в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ в сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Б. е наложено наказание „порицание“ за срок от шест месеца, считано от връчване на заповедта – 27.10.2025 г. (л. 41 – л. 45).
Така описаните релевантни за настоящия правен спор факти не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима – подадена е от служители на МВР със статут по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3, т. 4 от ЗМВР, с правен интерес от оспорването, доколкото и за двамата е приложимо изключението по чл. 2.1. на оспорената част от заповедта на министъра на вътрешните работи – наложени са им дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, за които не се отрича, че не са заличени и не са отменени от съда към 26.11.2025 г.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Процесната заповед издадена от министъра на вътрешните работи е вътрешно ведомствен административен акт по чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК, с който се създават права и задължения за подчинени нему органи, но и пряко се засягат законните интереси и на двамата жалбоподатели.
Правният интерес от оспорването на посочената част от т. 2.1. на заповедта, относима към статута на жалбоподателя М. У. по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и на жалбоподателката А. П. по чл. 142, ал. 3, т. 4 от ЗМВР, следва от разпореденото изключване от кръга на наградените служители на служителите с незаличени или неотменени към момента на издаване на заповедта конкретно определени дисциплинарни наказания, сред които е и наложеното на всеки от тях дисциплинарно наказание «порицание».
В този смисъл, съдът отчита, че с използвания разграничителен критерий (видът на наложените дисциплинарни наказания) министърът на вътрешните работи е упражнил и правомощието си по чл. 72, ал. 1 от Инструкция № 8121з – 877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР – наградил е с индивидуална парична награда служители с наложени наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – «мъмрене» и т. 2 - «писмено предупреждение», които не са включени в изключението по т. 2.1.
Заповед № 8121з – 1439 от 26.11.2025 г. е издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9 от ЗМВР, в кръга на нормативно определените правомощия по чл. 33, т. 6 и т. 7 вр. чл. 191 и чл. 192, ал. 3 от ЗМВР и чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з – 347 от 25 юли 2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерството на вътрешните работи.

С разпоредбите на чл. 33, т. 6 и т. 7 от ЗМВР на министъра е възложено управлението и разпределението на финансовите и материалните ресурси, както и управлението на човешките ресурси в Министерството. Негово е и правомощието по чл. 191 и чл. 192, ал. 3 вр. ал. 2 от ЗМВР да дава отличия и награди на служители на Министерството за постигнати високи резултати, за конкретен съществен принос при изпълнение на служебните задължения или при продължителна служба. В дискреционната му власт е включено и правото да награждава с предвидените в ЗМВР награди и отличия и служители, които изтърпяват дисциплинарни наказания (чл. 72, ал. 1 от Инструкция № 8121з – 877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР).
Не са налице основания за отмяна на заповедта поради неспазване на предвидените в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК изисквания за форма и съдържание. В мотивната й част са посочени конкретните нормативни основания за издаването й, а в разпоредителната част и фактическите – «постигнати резултати и съществен принос в изпълнението на целите и приоритетите в дейността на МВР». Конкретизиран е видът и размерът на наградата – «индивидуална парична награда в размер на 400 лева», кръгът на лицата, за които се отнася, включително и посредством използване на допълнителни критерии
- упражненото правомощие по чл. 72, ал. 1 от Инструкция № 8121з – 877 от 06.07.2021 г. по отношение на служителите с незаличени и неотменени от съда дисциплинарни наказания (т. 2.1. от заповедта),
- изключване на определени категории служители – отстранени от длъжност (т.2.2.), със статут на държавни служители – стажанти (т. 2.3.), назначени на работа в МВР по втори трудов договор или по допълнителен трудов договор (т. 2.4.), без действително отработени дни в МВР за целия период от 01.01.2025 г. до датата на издаване на заповедта независимо от причините, поради ползване на разрешен законоустановен отпуск (т. 2.5.). Определен е и начинът, по който следва да се определи конкретният размер на наградата на служителите, назначени на непълно работно време – пропорционално на отработеното време (т. 3.).
По изложените съображения, според настоящия съдебен състав неоснователни са възраженията за нищожност и за допуснати нарушения на административно производствените правила от категорията на съществените, които се сочат като основания за отмяна.
Не са допуснати нарушения и при приложението на материалния закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-347 от 25 юли 2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерството на вътрешните работи с парични или предметни награди могат да бъдат награждавани по всяко време на годината служители и колективи за професионално изпълнение на важни служебни задачи, както и за трайни професионални резултати. Не съществува противоречие в посоченото основание по чл. 10, ал. 4 от Наредбата в мотивите на оспорената заповед и фактическото изложение в разпоредителната част по т. 1 «постигнати резултати и съществен принос в изпълнението на целите и приоритетите в дейността на МВР». Една от трите алтернативно предвидени хипотези в чл. 10, ал. 4 от Наредбата при наличието, на която министърът може да упражни правомощието си по чл. 192, ал. 3 предл. първо вр. чл. 191 от ЗМВР е «постигнати високи резултати в служебната дейност с широк обществен отзвук или с изключителна значимост за обществото“. Преценката относно резултатите от изпълнението на възложените функции, положителният обществен отзвук, както и кръга на служителите, които въпреки незаличените или неотменени от съда дисциплинарни наказания следва да получат индивидуална награда е част от дискреционната власт на министъра, която се упражнява по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. В специалната наредба, както и в ЗМВР не са предвидени критерии въз основа на които министърът следва да определи кръга на награждаваните лица или да изключи други. В конкретния казус индивидуалните парични

награди имат характер на допълнително материално стимулиране за постигнати резултати, което е право, а не задължение на министъра. В този смисъл израз на оперативната му самостоятелност е преценката относно вида на наложените незаличени или неотменени от съда дисциплинарни наказания, личният принос на служителите и проявеният професионализъм при изпълнение на възложените задачи. При неоспорените факти, че и двамата жалбоподатели са с наложени дисциплинарни наказания от вида на посочените в т. 2.1. на оспорената заповед, и тези наказания не са били заличени или отменени по съдебен ред към момента на издаване на заповедта, те са нямали право да получат допълнително материално стимулиране за постигнати резултати за 2025 г.

По изложените съображения издадената от Министъра на вътрешните работи Заповед № 8121з – 1439 от 26.11.2025 г. е валиден, вътрешно ведомствен административен акт, издаден от материално компетентен орган на изпълнителната власт, при спазване изискванията за форма и съдържание, включително и мотиви, които позволяват да се извърши дължимият съдебен контрол за законосъобразност, предвиден в чл. 169 от АПК. При издаването й не са допуснати нарушения на основните принципи за законност, съразмерност и истинност, а и на материалния закон, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на А. В. П. от [населено място] и М. Д. У. от [населено място], депозирана чрез пълномощника им адв. В. П., срещу т. 2.1. на Заповед № 8121з – 1439 от 26.11.2025 г. издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9, чл. 191 и чл. 192, ал. 3 от ЗМВР вр. чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з – 347 от 25.07.2014 г. за условията и реда за награждаване на служителите на Министерство на вътрешните работи.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: